

Ohlášky – neděle 8. 10. 2023

Dnes prožíváme **27. neděle v mezidobí.**

- Příští neděle 15. 10. 2023 bude **28. neděle v mezidobí.**
- Výuka náboženství už začala. **Mladší děti**, které se připravují na **první sv. přijímání**, mají výuku **ve středu od 13:10. Starší** mají výuku **ve čtvrtek od 14:10.** Stále je možno se přihlásit.
- **Tento týden 11.a12.10.23 nebude náboženství.**
- Ještě tuto a příští středu je možné se připojit do začínajícího **Kurzu Alfa v Lovosicích.** Kurz bude každou středu od 18:00, končí 20. 12. 2023. **Prosím povzbuďte k účasti váhavé známé.**
- V pátek 13.10. od 17:15 se v našem kostele koná další **Meditace s varhanní hudbou.**
- Příští neděli **15. října** je třetí neděle v říjnu, bude **mše svatá** - kostel Nejsvětější Trojice v **Sulejovicích v 08:00**
- **20. - 22. 10. 2023** pořádá Diecézní centrum pro rodinu **duchovní obnovu v Jiřetíně pod Jedlovou**, Klášterní 254. Začátek: pátek od 18:00, ukončení neděle 12:00 obědem. Cena: 2.000, -Kč (ubytování, plná penze, program, režie). R.D. ICLic. Mgr. Pavel ANDRŠ – Žalmy – modlitba rozbouřeného srdce v rozbouřené době. Přihlášky a další informace v sakristii nebo ruzickova@centrumprorodinu.cz, tel: +420 731 158 924.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v 8:00

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
středa od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a čtvrtek od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 46 (2023)
8. 10. 2023

27. neděle v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

8. Pravda nás osvobodí (Jak říkat pravdu?) II

Vmetu mu pravdu do očí

Víte dobře, jak se chováme: „Já mu vmetu pravdu do očí, ten se podiví...“ Možná se domníváme, že vyslovením pravdy se nám uleví, ale nemusí se ulevit tomu, komu ji řekneme. V návalu vzteku se nám stává, že řekneme něco nehezkého. To není vhodný způsob, jak říkat pravdu. Riskujeme, že to přeženeme a že budeme nespravedliví. Věřím, že pro sdělování pravdy druhým jsou lepší i horší chvíle. Můžeme připadnout na špatný okamžik, kdy ten druhý není schopen pravdu přijmout. Nebude nás poslouchat. V takové chvíli pravda napáchá víc škody než užítku. Můžeme druhého zra nit a napáchat hodně zlého, co se bude těžko napravovat.

Takhle to dělám já. Když nastane prudší výměna názorů, není lehké říkat pravdu skutečně spravedlivě. V takové chvíli reagujeme s horkou hlavou, takže to nemusí jít. Naopak, když se mi stane, že dostanu nehezký dopis, už nejsem rozčilený. Když jsem na agresivní dopis odpovídal hned, většinou se celá situace ještě zhoršila. Zvykl jsem si každý dopis, který se mě dotkne (většinou proto, že obsahuje špetku pravdy), dát stranou, přečíst si ho znovu v klidu, v ústraní a odpovědět až potom. Když se jedná o něco čistě zlého nebo nespravedlivého, odpovídám energicky, že to neberu. Snažím se poznamenat si ten ždíbinek pravdy, abych mohl pisateli odpovědět, že v tomto bodu má pravdu. Takže se mi už mnohokrát stalo, že má odpověď byla plná omluv. Protože se mi podařilo ve změti urážek vypátrat oprávněnou kritiku. V tomto smyslu pravda osvobozuje a působí dobro. Tak to alespoň vnímám já.

Kdo má pravdu?

Především nikdo nedisponuje celou pravdou. Nicméně všichni máme kus pravdy a z těch kusů je pravda utvořena. Nejsme klony. Navzájem se od sebe velmi lišíme. V každém z nás je něco jedinečného a úžasného. Jen málokdy se dokážeme vcítit do druhého, abychom pochopili, jak vnímá to, co mu říkáme. Posloucháme druhé málo a špatně. Jsme si sami sebou jisti a druhé „odpálkujeme“. Podle svatého Pavla pácháme nejhorší hříchy jazykem. Neměli bychom pomlouvat, říkat o druhém špatné věci, abychom ho zranili a pošpinili. Když

někomu podsouváme nepravdu, můžeme ho i zabít. Vzpomínám si na jednoho kluka, který řekl o svém učiteli tělocvikovi, že je pedofil, aby se mu pomstil za špatnou známku. Učitele ta pomluva tak vyvedla z míry, že spáchal sebevraždu. Policie chlapce zmáčkla a zjistilo se, že lhal. Pomluva nebo nactiutrhaní mohou způsobit nenapravitelné škody.

Hledat na druhém to špatné a omílat to stále dokola, tomu se říká hanobení. Hledáme jeho chyby, vady a kazy. Málokdy hledáme na našich bližních něco hezkého. Hanobení bychom se měli vyhýbat ze všech sil. Sokrates, který byl předchůdcem dobrých křesťanů, o pravdě hodně psal.

Tady je jedna historika, o které jsem často přemítal, protože obsahuje velký kus pravdy. Četl jsem ji před mnoha lety, ale zůstala mi pevně vryta. Pokud máte chuť říct něco špatného o vaší sousedce, šéfovi, vaší ženě nebo tchyni, dobře si následující příběh přečtěte.

Je to pravdivé, je to dobré, je to užitečné?

Jednoho dne přišel za Sokratem jeden muž a řekl mu: „Poslechni, Sokrate, musím ti říct, jak se zachoval tvůj přítel.“

„Přestaň!“ přerušil ho mudrc. „Nechal jsi to, co mi chceš říct, projít třemi síty?“

„Cože? O čem to mluvíš?“

„Ano,“ řekl Sokrates, „to, co mi chceš říct, máš nechat projít třemi síty. První je pravda. Ověřoval sis to, co mi chceš říct? Jsi si jistý, že je to pravda?“

„Já jsem to jen slyšel povídat,“ řekl muž.

„Dobře,“ na to Sokrates, „tak mě přesvědč, že to prošlo druhým sítím. A to je dobro. Pokud to, co mi chceš říct, není tak docela pravdivé, je to aspoň něco dobrého?“

Muž zaváhal a pak odpověděl: „Ne, není to nic dobrého, naopak!“

„Takže,“ řekl mudrc. „Zkusme použít třetí síto: užitečnost. Pojďme se podívat, jestli to, co mi chceš říct, je k něčemu užitečné.“

„Užitečné? To zrovna ne,“ řekl muž.

„Takže pokud to, co mi chceš říct, není ani pravdivé, ani dobré, ani užitečné, radši bych to neslyšel a nechci to vědět. A radím ti, abys na to taky zapomněl.“ ...

(z knihy Guye Gilberta Evangelium podle svatého lotra – 1. kapitola Prosté evangelium)

Texty k rozjímání – 27. týden v mezidobí

Neděle 8. 10. – Mt 21,33-43: Ježíš mluví nikoli k farizeům, ale k velekněžím a starším lidu. To byla politická elita. Ti byli „správci vinice“ a ovlivňovali směřování celého Izraele. Víme, že se velmi báli Řimanů a také změn v prožívání víry, kultu, chápání přikázání... Ježíšovi nevěřili. Podobenství o vinici je provokací, protože se zde Kristus nepřímo označuje za syna krále, a tedy za Syna Božího. Tito představitelé stáli před možností připustit, že Kristus je Syn Boží, a to by znamenalo, že se všechno dosavadní prožívání víry zásadně mění. Jinak zbývá jen druhá varianta, Ježíše umlčet a zbavit se ho. Tyto vyhocené scény z evangelií mohou být výzvou i pro nás. Co všechno ovlivňuje naše rozhodování? Nakolik v nich hlavní roli hraj strach, nedůvěra v Boží řešení? Dovolujeme Bohu mluvit do našich rozhodnutí? I v našich životech jsou chvíle rozhodnutí se pro Krista a bylo by velkou chybou je promeškat.

Pondělí 9. 10. – Jon 1,1 – 2,1.11: Jonášova tvrdohlavost a odpor k Božímu záměru nikam nevedou. Svou modlitbou ve skrytosti „velké ryby“ se však Jonáš otevírá znovu a víc Boží milosti.

Úterý 10. 10. – Jon 3,1-10: Tentokrát se Jonáš poučil a jde, kam má. Obyvatelé pohanského Ninive se obracejí. V naději na Hospodinovo milosrdenství je povzbuzuje sám král. Jonáš, pověřený zvěstováním naděje, možná sám Božímu milosrdenství tolik nevěří. Podobnost s naším zvěstováním?

Středa 11. 10. – Jon 4,1-11: Jonášův dialog s Hospodinem může být inspirací pro nás, kdykoli vidíme nenávratně poničené životní prostředí – často naší vinou. Ano, máme větší cenu...

Čtvrtek 12. 10. – Lk 11,5-13: Po Ježíšově povzbuzení si však musím uvědomit rozdíl mezi modlitbou nevyplněnou a nevyslyšenou. Často totiž Pán ve své velkorysosti dává věci jiné a někdy i na jiná místa.

Pátek 13. 10. – Lk 11,15-26: Ano, prázdné nitro mám poskytnout Ježíšovi, aby jej vyplnil. Pokud ne, uhnízdí se tam všelicos... To platí zvláště dnes, v době zahlcení komunikačními technologiemi, často přinášejícími do srdce odpad.

Sobota 14. 10. – Lk 11,27-28: Pokaždé, když slyšíme Boží slovo a zachováváme ho, jsme zvláštním způsobem spojeni příbuzenstvím se samotnou Marií, matkou Ježíšovou.